

F U N E R A L I A F L O R E N T I A .

In Exequijs

Serenissimæ Dominae, Dominae

A N N Æ,

Magnorum Hetruriæ Ducum

D E M E D I C E S

F I L I Æ,

C A R O L I F E R D I N A N D I

Archiducis Austriae Oenipon-

tani Conjunx,

Et

Augustissimæ defunctæ Romano-

rum Imperatricis

C L A U D I Æ

M A T R I S P I E N T I S S I M Æ.

E I D E M A U G U S T I S S I M Æ F I L I Æ S U Æ, A D

Capellam Cæsaream SS. Patriarchæ Dominici in

Ecclesia PP. Prædicatorum conscripta.

Edita

A B I I S D E M P A T R I B U S A U G U S T I S S I M Æ F I L I Æ E T

Serenissimæ M A T R I devotissime parentantibus.

VIENNÆ AUSTRIÆ, Typis Leopoldi Voigt, Universitatis Typographi.

❧ I. ❧

Nondum oblivio,
 Quæ tristia nuper mortalibus
 Mors demonstrârat,
 Atro satis sepulchro textit;
 Cum eccè
 Lessus denuò canitur,
 Nescio,
 Eheu nescio!
 Quo gravi atque duro tenore;
 Quo alto atquè fatali silentio,
 Quo profundissimo funeralium basso;
 Quo deniquè
 Defloratæ Florentiæ,
 Tyrolis orbata
 Imo
 Imperialis etiam curiæ
 Matrem tandem post Filiam deplorantis
 Discantû,
 Seu,
 Quod idem est
 Næniarum concentû.
 Tuos
 Deflorata Florentia
 Defle flores:
 Et quæ
 Illius plorabas casum tenelli floris,

Quem radix ex te assumpta

Tyroli peperit,

Induxit Austria,

Et

Romano evexit Imperio,

Etiamnum plora

Marcescentem sub terra radicem,

Suo,

Quem antemiserat

Flori nunc conssepultam.

Ubi

Fatere vera vatis vaticinia

De conditione mortalium.

ps. 36.

Tanquam fenum velociter arescent,

Et quemadmodum olera Herbarum

Citò decident.

Quamvis etenim

Miseriarum

Sit studium perlongum

Vita nostra,

Fluxos tamén arbitrare mundi honores:

Quia

Momento cuncta pratercunt,

Et sapè honor saculi abiit

Antequam venerit.

Veruntamen

Venere

Ambros.

in 6. 4. Lnc.

Venere quidem sæculi honores

ANNÆ florenti

Quippe quod

Magnis nata Ducibus

Serenissimis sublimata thoris,

Felici fecundata progenie,

Spectabatur orbi

Florum Filia

Florumque Mater.

Sed quoniam

Aug. in Psal. 102.

Totus splendor generis humani,

Honores,

Potestates,

Divitiæ,

Mina,

Tumores,

Flos fani est,

Arvêre omnia in ANNA

Generis humani,

Cujus omnis caro fœnum,

Quantùm spectabili,

Tantùm plorabili

FLORE.

Sunt fanè

Mortales Universi flores,

Atque adeo ij,

A 3

Qui

Qui siderum soliditatem atque decorem,
Emulantur, non assequuntur:

Tales imo,

Qui ab eodem semine infecti
â quo nati;

Ab eadem lymp̃ha suffocati,
â qua refocillati;

Ab eodem sole lassati
â quo recreati,

Ab eadem nube concussi
â quâ elevati

Ab eadem manû succisi
â qua educati

In eodem demum lectulo occidui
Unde partû fueramus dati.

Proh quàm

Fallax est gratia

Et vana est pulchritudo?

Proh quam

Inconstans mortalium vita!

Nec gratus quidquam decore

Nec brevis.

Et

Humana vitæ varietas

Momentaneâ temporum varietate concluditur,

Ut & elati quique

Diu-

Boetius.
c. 18.

Pet. Damas.
opus. 16. c. 9

Diutius de sua prosperitate non gaudeant;

Et inglorij

Sua dejectionis incommodum

Festinanter evadant.

Igitur

Ut marcescere flori necessarium

Sic statutum est hominibus semel mori.

Habebit ANNA florens

Hæreditatem incontaminatam Et im-

marcescibilem

1. Pet. 1.

Cum ceperit per funera vitam :

Namque

Floremus cœlo,

Cum effloruerimus mundo :

Et quidem

Pulchra Amaranthi corona

Illi reposita est,

Clem. Ap.

l. 2. c. 8.

Qui rectè se gesserit;

Ast vero

Hunc florem terra ferre non potest;

Cælum solummodo

Eum ferre potest.

Ubi aptum valebit

Lemma.

Nunquam languescimus.

Cæterum

AN-

Progenie & virtute Florentina

Dum terris viveret,

Monstrasse visa est insignia

Æternitatis,

Perpetuique floris:

Ut

Sex in sphæris

Interminabilia sæcula,

Infertisque in lilijs

Honores immarcescibiles

Intellexisses:

De his verò sic augurare

Quod in rotundo

Vita & fortuna labuntur,

In quadro verò

Virtus atque fama

Consistentiam quærunt.

Unde

Postquam Regalia folia

Sceptra Cæsarea,

Et

Imperialia poma

Deseruisset Filia

Antequam accepisset,

Ipso hoc infortunio temporali

Peren-

Perenniter felix,

Noluit

ANNA Mater

Labili diutius insistere sphæra,

Sed

Constantis sese affecuratura durationis

Pari insidere sepulchro,

Imo

Eodem cum Filia tegi quadro

cupivit,

Ut,

Dum utraque vitam duxere sublimem,

Utraquè

Requiem sortiantur parem.

Præter ossa autem

Et sui memoriam

Post se nihil

Reliquit posteritati.

Floris isthæc est conditio,

Quòd suæ etiam vitæ radice avulsus,

Imo non amplius visus

Odore superfit.

Dic etiamnum *brevem* Horati *Rosam*,

Suo tamen illa tempore floret;

Et floruit

ANNA,

Donec multorum annorum

Maturo virtutum succo
Et potenti famæ optimæ fragrantia
Cum tempore florem sepeliit.

Suis illa
Donec floruit

Non caruit spinis,
Quippe, quod noverat,
Mortalium vitæ commune:

Cujus

*Seneca
Traud.
Att. 1.*

Nulla dies
Marore caret, sed nova fletus

Causa ministrat.

*Just. Lips.
Centur. 2.
Ep. 67.*

Verbo,
Trica & spina

Hæc omnis vita.

Et fallimur

Si quarimus in eâ

Gaudiorum flores.

Virtutum tamen & meritorum

Ipsos inter persecutionum aculeos

Sibi cumulum fecit,

*S. Nilas.
Paran.
n. 29.*

Id jugiter persuasum habens;

Tolera tribulationes,

Inter ipsas enim,

Virtutes,

Quemadmodum inter spinas rose, nascuntur

Et germinant,

At

Atq; Inde
 Lætare Florentia,
 Talem te dedisse Mundo
Mulierem fortem,
 Rosæ
 Decore virtutum
 Et aculeis persecutionum
 Non imparem,
 Nunc equidem marcescentem,
 Sed olim reflorituram :
 Quæque
Ridebit in die novissimo,
 Quia
Fertitudo & decor indumentum ejus.
 Byssino ibi
 Et purpurâ vestita erit,
 Propterea
 Quòd operuerit nudos
 Relevârit oppressos,
 Manumque suam extenderit ad pauperem,
 Se florum à Florentia sumpsisse indolem
 Demonstrans,
 Qui
 Quem rorem cælo capiunt
 In sui alimentum,
 In communicabilem pluribus decoquunt
 Suavitatem,

Largum imò diffluunt in odorem.

Sic

Apprehendens *fusum* liberalitatis

Teneris ab unguibus

Adusque ætatem seram,

Operata est *lanam* & *linum*;

Unde indigenæ,

Quos illi parum fuisset

Amasse ut proximos,

Nisi colere ut *domesticos*

Licuiisset,

Vestiti sunt duplicibus,

Intextaque

In vestimentis eorundem

A N N Æ

Lilia,

Nec Salomon in omni gloriâ suâ

Sicut unum ex his

Possedit.

Et si

Sub bis trinis insigniorum Sphæris

Fructûs intellexeris atq; poma,

Erunt utique

Insignia à mortalium protoparente

Tracta,

Unde extincta gaudia,

Expressæ miseræ,

II.

In quibus
Vita decubuit,
Et mors invaluit.

Sive fructus putaveris
In pauperum levamen.
Proh ominis infortunati!

Dolet ANNA
Quia pauperum atq; Religiosorum
MATER

Cum esse semper & vocari gavisa sit,
Tandem desierit,
Illud ingemens:

Dies mei pertransierunt

Job. 9.

Quasi naves poma portantes.

Universus id penè testabitur Oenipontus,
Sumpto ex nomine omine,
Pastum se gratiâ,

ANNÆ.

Nunc ultra inhemiscit.

At postquam nec te, nec vela fugacia vidi, Ovid
Et quod spectarem, nil nisi pontus erat;
Scilicet

Oenum sentiebat beneficiorum & gratiarum

ANNÆ

Jam pene exarvisse:

Ad quam dein reclamatione,

Lux quoq; tecum abiit, tenebrisq; exanguis obortis

Succiduo dicor procubuisse genn.

Quippe corruit

Miserorum asylum,

Virginum refugium,

Viduarum solamen,

Amicorum desiderium,

Proximorum delitium,

Religiosorum ærarium,

Hetruriæ ducum filia Ducissa,

Archiducis Austriæ conjunx dilecta,

Romanæ Imperatricis Mater Serenissima,

A N N A

Dum viveret, omine,

Mortua vero,

Suo adhuc nomine gratiosa.

Igitur

Si flores etiam vili sunt oblectamento,

Vidimus Lilia in A N N Æ sphæra,

Quibus

Florum candidior nullus.

Et quoniam

Sola illa anima

In Lily dignitate computator

Que à mortalitatis radice

Ad caelestem pulchritudinem asurgit,

Et munditiæ candorem corde

Et corpore sibi ipsi custodit,

*Greg. in
cant. sup.
v. sicut lilia*

Et

Et proximos quosque
 Bona opinionis odore reficit.
 Jam benè conveniunt
 Insignia virtutibus ANNÆ,
 Quæ Verbo & opere
 Sanctorum
 Sive jactaret fortuna,
 Sive aliorum deprimere tentaret ambitio,
 Seu demum
 Corporis
 Individui hostis,
 Aut dæmonis
 Leonis rugientis
 Pateretur minas,
 Cultrix perpetua,
 Oratrix devotissima,
 Comprimis verò
 Stellæ mirificæ
 Dominici,
 Linguae cælestis
 Antonij,
 Et Indiarum Taumaturgi
 Xaverij
 Invocatix singularissima.
 Adeo quidem
 Ut amplis hos muneribus
 Dum viveret,

Illum

illum vero

Dum etiam fatis jura daret,

Corpore donârit suo.

Quod utique sit

à mortalitatis radice

Ad caelestem pulchritudinem

Affurrexisse:

Imo Numini jam sese unijſſe

Cum fidâ mente diceret

L'anima mia à Iddio

Corpo la terra-

Hinc

Jugis ejus

Sacramentorum

Quibus unimur Deo,

Susceptio.

Hinc

Affidua flagrantissimarum precum

Ejaculatio.

*Ejus preces
jaculatoria*

O bone JESU custodi me,

Intra vulnera tua absconde me.

Hinc demum

Repetita sine fine

In DEI sancita resolutio:

Ejus preces.

Fiat voluntas tua.

Florem scilicet sic imitata

Tulipanum

Inqui-

Inquiens

Languesco sole cadente:

Nullum sine DEO confessa solatium.

Ast peramanter fassa,

Scio,

Quia mihi male est,

Præter te,

Non solum extra me,

Sed in me ipso.

August.
14. conf.

Præsente tamen Numine

Pressuram sustulit, imò cupivit omnem

Quippe

Melleum illum continebat animo

Succum:

Tolle cruciatus,

Tulisti beatitudinem.

Ambros.
lib. 4. in.
Luc.

Sic etenim:

Fortem facit vis amoris,

Quia nil durum, nil amarum,

Nil grave nil lethale computat

Verus amor.

Petrus
Chrys.
serm. 40.

Atq; ita

Sub honoribus pariter & pressuris

Vixit DEO devixit mundo

ANNA

Hunc sibi è tumulo

Panegyricum funebrem

C

Pero-

❧ 16. ❧

Perorans,

Jaceo tandem

Longævus Florentiæ flos,

Mortis optimè patiens,

Siquidem

*Ovid. 2.
de art.*

Nec semper Viola, nec semper Lilia florent,

Et rigit amissâ spina relictâ rosâ.

Ex Florentiâ Hetruriæ

Flos prodivi,

è

Magnorum Ducum radice

Ad magna nata,

Nomen mihi ANNA

Seu

Gratia fuit,

Qualiscumq; illa

Cælis semper debita.

Vitam

Quam 21. Julij

A progenitoribus hausi

Anno 1616.

Undecima Septembris,

Anno 1676.

Transacto flore & decore

Consumavi.

Sexagesimum ætate transcendî,

Et de mortali vita

Præ-

Præter animæ decora
 Nihil thesaurizavi.
 Marcescunt jam *Lilia*
 Natalium insigniorum;
 Et uno jam pondere
Sphæra deciderunt
 In centrum suum.
 De Ducali prosapia,
 Archiducali thalamo;
 Quæ germinavi ut flos,
 Jam non nisi os.
 Sic in me
 Florentia deflorata
 Orbata Tyrolis;
 Postquam
 Inter Duces pullulavi *Hetruriæ*,
 Inter Archiduces germinavi Tyrolis,
 In *Austriâ*
 Venit Auster, & perflavit
 Hortum meum.
 Atquæ illico
 Cum vitâ florem extinxit.
 Flores
 Quos ad longiores radices
 Ut Mater foveram,
 Duo erant.
 Contabuit in Tyrolis

18.
MARIA MAGDALENA

Ætatis anno 12.

Devixit in Austriâ

CLAUDIA FELIX,

Romanorum Augustissima

Imperatrix

Enata annos 23,

Quam

Quia Dominicano partam fideri,

Eodem habitu terræ transmissi:

Nec alteri

Funere cohabitare volens,

Quam ei,

Cui vitam tuli,

Filiæ dilectissimæ

CLAUDIÆ FELICI.

Sic uno sub fidere

Mater

Et Filia

FELIX.

Ex hoc monumento

In quo florentiæ decumbunt reliquiæ

Utriusque

Lectulus erit floridus.

FINIS.